ISSN 1996-1456

МОЛОДА СПОРТИВНА НАУКА УКРАЇНИ

YOUNG SPORTS SCIENCE OF UKRAINE

Збірник наукових праць

Collection of scientific papers

Випуск 30

Issue 30

ISSN 1996-1456
YOUNG SPORT SCIENCE OF UKRAINE. 2026. V. 4. P. 255-256.
МОЛОДА СПОРТИВНА НАУКА УКРАЇНИ. 2026. Т. 4. С. 255-256.

УДК

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СТАНОВЛЕННЯ Й РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ

Тарас ХУДОБА

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського, м. Львів, Україна

Вступ. Сільський туризм є досить популярним видом туризму у світі, який постійно розвивається. Особливої популярності він набув у високо розвинутих країнах, де є велика частка міського населення. У Волинській області є всі передумови для розвитку цього виду туризму, зокрема значний історико-архітектурний потенціал, багата культурна спадщина, самобутні традиції та побут місцевого населення, унікальні природні ландшафти, а також вагомі лікувально-рекреаційні ресурси. Тож важливим завданням роботи є вивчення міжнародного досвіду розвитку сільського туризму.

Мета — розглянути світовий досвід становлення й розвитку сільського туризму, можливості його запровадження в туристичній галузі Волинської області.

Методи дослідження: аналіз, синтез та узагальнення.

Результати. Сільський зелений туризм активно розвивається в Польщі, Німеччині, Чехії, Франції, Данії, Голландії та в інших країнах ЄС. Хоча сільський туризм зародився в країнах Європи, лідерство за обсягами розвитку впродовж останніх десятиліть стабільно утримують США. У більшості з них сільський зелений туризм є головним напрямом збереження й відтворення ландшафтів сільських територій. Стимулювання розвитку екотуристичних послуг відбувається на державному рівні та є частиною програми комплексного соціального й економічного розвитку сіл.

Наприкінці 90-х років XX століття усі національні організації сільського туризму країн Європи об'єдналися в Європейську федерацію фермерського і сільського туризму (European Federation for Farm and Village Tourism). Основні цілі цієї організації: сприяння розвиткові сільського туризму й цільове інвестування проєктів розвитку сільського туризму [1].

У розвинених країнах туристичні поїздки в сільську місцевість займають друге місце після відпочинку на морі. У Західній Європі кількість ліжко-місць для відпочивальників у сільській місцевості в оселі у господарів дорівнює кількості ліжко-місць у готелях [2].

Досвід розвитку сільського туризму в різних країнах Європи свідчить про його значний потенціал як інструменту розвитку сільських територій. Найбільш успішними в цьому напрямку є такі країни, як Італія, Франція, Австрія та Німеччина.

Зокрема, в Італії агротуризм тісно пов’язаний із гастрономічною спеціалізацією та орієнтацією на міжнародний ринок, що дає змогу ефективно поєднувати відпочинок із культурою харчування.

У Франції сільський туризм відзначається різноманітністю форм від агросадиб і винних господарств до проживання в історичних об’єктах, що забезпечує широку привабливість для туристів.

В Австрії акцентують на активній участі туристів у сільськогосподарських процесах та екологічності відпочинку, що сприяє формуванню автентичного туристичного продукту.

У Німеччині важливу роль відіграє інтеграція сільського туризму в міжнародні туристичні заходи та ярмарки, що забезпечує його популяризацію на глобальному рівні.

Також, переймаючи польський досвід, важливо звернути увагу на функціонування польських Дорад — інформаційних спілок, що забезпечують популяризацію сільського туризму через рекламу й підвищення рівня обізнаності сільських жителів. На офіційному вебсайті

© Худоба Т., 2026

Європейського центру екологічного фермерства та туризму в Польщі розміщено інформацію про агротуристичні господарства, які надають можливості для відпочинку в природному середовищі [3].

Узагальнюючи закордоний досвід, можна визначити ключові елементи успішного розвитку сільського туризму: диверсифікація туристичних послуг, збереження автентичності, державна підтримка, діяльність професійних об'єднань та активне просування на міжнародному ринку.

Для Волинської області доцільним є впровадження окремих елементів цього досвіду, зокрема розвиток гастрономічного й етнографічного туризму, створення мережі агросадиб із різною спеціалізацією, активізація діяльності туристичних асоціацій, а також популяризація регіону через участь у виставках і туристичних заходах. Важливим є також акцент на екологічності й використанні природно-рекреаційного потенціалу області, що може стати конкурентною перевагою Волині.

Висновок. Для ефективного розвитку сільського туризму варто створити сприятливі умови для одержання податкових пільг і кредитів для власників садиб, рекламування послуг сільських господарств, організувати навчання власників агросадиб, випускати різноманітні путівники, запроваджувати державні й міжнародні програми щодо сприяння розвитку сільського туризму. Також активно треба впроваджувати інноваційні підходи розвитку сільського туризму, зокрема цифровізацію, екологічні технології, кластерний підхід і розвиток автентичних продуктів.

Список використаних джерел

1. Рутинський, М. Й., Зінько, Ю. В. (2006). *Сільський туризм: Навчальний посібник*. Київ: Знання.

2. Дудзяк О. А., Славіна Н. А., Гуменюк І. І. (2018). Вплив польського досвіду на розвиток сільського туризму в українському селі. *Агросвіт,* 24, 10–13.

3. Towarzystwo z Beskidu Niskiego. URL: http://www.zbeskiduniskiego.pl/ (дата звернення: 5.03.2026).